

РЕШЕНИЕ

№ 4530

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **627** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104 от Закона за акцизите и данъчните складове, във вр. с чл. 156 от ДОПК.

Образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] 1000, район „С.“, [улица], ет. 2, ап. 2, представлявано от Управителя А. Р. Л., чрез пълномощника си адв. М. Г. П. – САК, със съдебен адрес : [населено място], 1527, [улица], ет. 5, e-mail: [\[електронна поща\]](#), против Ревизионен акт № ВГ005800- РК31-РА7/26.08.2020 г., рег. № РА5800-ПК-7/32-248756/26.08.2020 г., издаден от Д. Н. Г., на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция Митници, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна и И. Г. В., на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция Митници, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна, потвърден в частта с която са установени задължения за акциз в размер на 652 802, 11 лв. (шестстоти петдесет и две хиляди осемстотин и два лева и единадесет стотинки) и лихва за просрочие общо в размер на 86 672, 82 лв. (осемдесет и шест хиляди шестстотин седемдесет и два лева и осемдесет и две стотинки), изчислена към 26.08.2020 г., дължима на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК.

Жалба с вх. № 32-293652/08.10.2020 г. по описа на ТД Югозападна, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], в частта за данъчните периоди 03.12.2018 г. - 31.12.2018 г., 01.10.2019 г. - 30.11.2019 г. е оставена без разглеждане като

недопустима и е прекратено производството по жалбата в тази част.

На 04.01.2021 г. дружеството жалбоподател е обжалвало с частна жалба Решение № Р-616132-368953/14.12.2020 г. на Директора на Агенция Митници, в частта, с която е оставена без разглеждане жалба с вх. номер 32-293652/08.10.2020 г. по описа на ТД Югозападна, подадена от [фирма] за данъчните периоди 03.12.2018 г. - 31.12.2018 г., 01.10.2019 г. -30.11.19 г., като недопустима и е прекратено производството по жалбата в тази част.

С жалбата се иска съдът, да обяви нищожността на Ревизионен акт № ВG005800-РК31- РА7/26.08.2020 г., рег. № РА5800-ПК-7/32-248756/26.08.2020 г., издаден от Д. Н. Г., на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция Митници, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна и И. Г. В., на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция Митници, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна, а при условията на евентуалност - да отмени същия изцяло като незаконосъобразен и необоснован със законовите последици, като се присъдят и сторени разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна, Директора на Агенция „Митници“, редовно призован, се представлява от юрк.К., която оспорва жалбата като неоснователна и настоява за отхвърлянето ѝ. В съдебно заседание излага подробно становище. Иска срок за писмени бележки, по съществуващото на спора и претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък по чл. 161 от ДОПК.

СГП, редовно призована, не изпраща представител

Жалбата е подадена от надлежна страна, в съответствие с изискванията за форма и реквизити и след проведено оспорване по административен ред, като абсолютна процесуална предпоставка за съдебно разглеждане на спора. Жалбата е подадена на 11.01.2021 г. чрез АО. Поради изложеното, съдът приема, че жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна по следните съображения: Със Заповед за възлагане на ревизия № ЗВР-5800-ПК-20/32-228233/06.08.2019 г., издадена от Д. Н. Г. на длъжност главен инспектор в отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна, компетентен орган за възлагане на ревизия, определен със Заповед № ЗТД-5800-352/32-152662/27.05.2019 г. на директора на ТД Югозападна, е образувано ревизионно производство на [фирма]. Ревизията обхваща задължения за акциз за данъчни периоди от 03.12.2018 г. до 31.07.2019 г. Същата е връчена на 19.08.2019 г. с разписки на М. К. В. и С. Н. Б. (представляващи заедно към този момент дружеството).

Със Заповед за възлагане на ревизия № ВС005800-ПК-26/32-331744/18.11.2019 г., на основание чл. 114, ал. 2 то ДОПК, ревизията е удължена с два месеца, считано от 20.11.19 г. Същата е връчена на 25.11.2019 г. с разписки на М. К. В. и С. Н. Б. .

Със Заповед за възлагане на ревизия № ЗВР-5800-НК-28/32-367838/18.12.2019 г., органът възложил ревизионното производство направил промяна в състава на ревизиращия екип и в обхвата на ревизията. Същата е връчена на 27.12.2019 г. с разписка на М. К. В. и С. Н. Б..

Със Заповед за спиране на ревизионното производство № ЗВР-5800-ПК-3/32-20337/20.01.2020 г., органът възложил ревизионното производство, считано от 20.01.20 г. спрял за един месец същото, на основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Същата е връчена на 12.02.2020 г. с разписки на М. К. В. и С. Н. Б..

Със Заповед за възобновяване на производство № ЗВР-5800-ПК-6/32-56992/20.02.2020 г., ревизионното производство е възобновено, на основание чл. 35 от ДОПК. Същата е връчена на 10.03.2020 г. с разписки на М. К. В. и С. Н. Б..

Със Заповед за възобновяване на производството № ЗВР-5800-ПК-6/32-56992/20.02.20 г., ревизионното производство е възобновено на основание чл.35 от ДОПК. Същата е връчена на 10.03.20 г. с разписки на М. К. В. и С. Н. Б..

За извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад № ВГ005800-РК31-РД6/22.06.20 г., рег. № РД5800-ПК-6/32-176957/22.06.20 г., с който от РЕ е направено предложение за установяване на задължения за акциз в размер на 652 802,11 лв. (шестстотин петдесет и две хиляди осемстотин и два лева и единадесет стотинки) и лихва за просрочие общо в размер на 74 883, 63 лв. (седемдесет и четири хиляди осемстотин осемдесет и три хиляди и шестдесет и три стотинки), изчислена към 22.06.20 г., дължима на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК. Същият е връчен по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК на 23.07.2020 г., чрез прилагане към досието на фирмата.

В законоустановения срок по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, ревизираното лице не депозирало писмено възражение срещу констатациите в РД.

Компетентните органи по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след запознаване с извършените при ревизията процесуални действия за допустимост и законосъобразност, установените факти и обстоятелства и направените констатации, подробно изложени в РД и след преценка на събраните в хода на ревизията доказателства и на фактическата и правна обстановка издали РА № ВГ005800-РК31-РА7/26.08.2020 г., рег. № РА5800-ПК-7/32-248756/26.08.2020 г., като в него са възприели изцяло направените констатации в РД и направеното предложение за установяване на акциз.

С РА № ВГ005800-РК31-РА7/26.08.2020 г., са установени задължения за акциз в размер на 652 802, 11 лв. (шестстотин петдесет и две хиляди осемстотин и два лева и единадесет стотинки) и лихва за просрочие общо в размер на 86 672, 82 лв. (осемдесет и шест хиляди шестстотин седемдесет и два лева и осемдесет и две стотинки), изчислена към 26.08.2020 г., дължима на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК.

РА е връчен по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК на 24.09.2020 г., чрез прилагане към досието на фирмата.

След служебно извършена справка в търговски регистър е установено, че дружеството няма вписан адрес за кореспонденция, както и че не са вписвани промени в седалището и адреса на управление.

За удостоверяване наличието на основание за връчване чрез прилагане към досието са съставени протоколи за всяко посещение на адреса за кореспонденция, както следва: № ВГ005800-РК31-34/24.06.2020 г. и № ВГ005800-РК31 -36/01.07.2020 г. за ревизионния доклад, № ВГ005800-РК31-37/26.08.2020 г. и № ВГ005800-РК31-39/03.09.2020 г. за ревизионния акт.

Видно от протоколите за посещение на адреса за кореспонденция не са открити управител или друго упълномощено лице. Всички протоколи са подписани, като № ВГ005800-РК31-34/24.06.2020 г. е подписан и връчен на лицето, определено за оказване на съдействие в хода на ревизионното производство - Б. Б..

Съобщение за връчване на РД с рег. № 32-194222/07.07.2020 г. и съобщение за връчване на РА с рег. № 32-262844/09.09.2020 г., са поставяни на определено за целта място в териториалната дирекция. Съобщенията са публикувани на Интернет

страницата на Агенция „Митници“.

Заедно с поставяне на съобщението органът по приходите е изпратил писма с рег. № 32-196081/08.07.2020 г. и № 32-262844/09.09.2020 г., с обратни разписки ИД PS120200CWYME и ИД PS120200D5GZJ, съответно доставени на 10.07.2020 г. и 14.09.20 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, доколкото лицето не се е явило до изтичането на 14-дневния срок от поставянето на съобщението РД и РА са приложени към преписката и са приети за редовно връчени.

С оглед гореизложеното РО приел, че процедурата по връчване на РД и РА е спазена. Решаващият орган счел, че РА № BG003000PK16-РА10/32- 348325/03.12.2019 г. е издаден от компетентни органи, съдържа необходимите реквизити съгласно изискванията на ДОПК и е издаден въз основа на констатациите в РД, който е неразделна част от него.

Относно изложените в жалбата доводи по същество на спора, решаващия орган намира следното:

В хода на ревизионното производство ревизиращите органи са достигнали до изводите си, кредитирайки мотивите от становища по митнически лабораторни експертизи, протоколи от проверки, счетоводна и производствена документация, в следната хронология:

При извършена вътрешна инвентаризация с Протокол № [ЕГН] /31.01.2019 г. е установена липса на 416, 80 кг. Бензол с код по КН 27071000. Съгласно представения анализен сертификат данъчната основа на стоката била в размер на 476, 34 литра. Предвид разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗАДС задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Освобождаване за потребление е и установяването на липси на стоки, за които се дължи акциз съгласно чл. 20, ал. 2, т. 8 от ЗАДС.

Предвид горното РО стигнал до извода, че ревизиращият екип правилно е приел, че за данъчен период 01.2019 г. е установена липса на 476,34 литра Бензол с код по КН 27071000, за която на основание чл. 20, ал. 2, т. 8 от ЗАДС възниква задължение за заплащане на акциз в размер на 338,20 лв.

Въз основа на извършена проверка, обективизирана с Протокол № А828 (19BG1000А028326/04.07.2019 г.) от служители на ТД Ю. морска в обекта, в който дружеството е осъществявало дейността си като УОАКП, находящ се в [населено място], завод Я., и след извършени лабораторни експертизи и становище на дирекция „Митническа дейност и методология“ към Агенция „Митници“, относно вида и тарифното класиране на произведения продукт чрез смесване на две съставки енергиен продукт, е установено, че ревизираното дружество е произвело на 04.07.2019 г. 32 667 литра енергиен продукт, с код по КН 27101225, извън данъчен склад.

Във връзка с изложените аргументи в жалбата е изпратена служебна бележка до директора на дирекция „Митническа дейност и методология“ с рег. № 32-344663/24.11.2020 г. с искане за становище за тарифно класиране на стока с търговско наименование „Разредител за алкидни бои“ по Митническа лабораторна експертиза (М.), изготвена от Централна митническа лаборатория № 09-11.07.2019/25.10.2019 г.

В отговор до директора на дирекция „Акцизна дейност и методология“ към Агенция „Митници“ е постъпила служебна бележка с рег. № 32-349032/27.11.2020 г., с която е потвърдено становище изразено с писмо, рег. № 32-318149/05.11.2019 г. на директора на дирекция „Митническа дейност и методология“ (М.) към Агенция „Митници“, и

твърденията на жалбоподателя са определени като неоснователни, поради следното:

Тарифното класиране (определянето на тарифния код) се извършва предвид обективните характеристики на стоките, въз основа на Общите правила за тълкуване на КН на ЕС, която представлява приложение 1 към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (включени в Част първа, Уводни разпоредби, Раздел I на КН) и съобразно термините на позициите и подпозициите на КН, както и забележките към разделите и главите на същата. При извършване на тарифно класиране се вземат предвид и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ОБХС) и Обяснителните бележки към КН (ОБКН), които са признати от Съда на Европейския съюз средство за тълкуване на обхвата на позициите и подпозициите на номенклатурата. Общите правила 1 и 6 за тълкуване на КН са неразделна част от КН на ЕС. Те са включени в Част I „Уводни разпоредби”, които по силата на чл. 1 параграф 2, буква „в” на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, са елемент на самата КН, която е пряко приложимо законодателство във всички държави членки на ЕС. По силата на Правило 1, класирането се определя законно на първо място съгласно термините на позициите и на забележките към разделите и главите. От особена важност е термините на позициите и на забележките към разделите и главите да имат унифицирано значение, позволяващо еднаквото им тълкуване от всички ползватели на номенклатурата. Именно с тази цел. Световната митническа организация е изготвила и публикувала ОБХС към Номенклатурата на ХС която номенклатура е базова номенклатура на КН, но силата на чл. 1, параграф 2 на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. Правило 6 урежда класирането на ниво подпозиции в рамките на една и съща позиция. Обяснителните бележки към КН (ОБКН) представляват тълкувателни текстове в помощ на тарифното класиране, които се публикуват в съответствие с член 9, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. ОБКН се публикува в серия „С” на Официалния вестник на Европейския съюз, в която се обнародват единствено информации и известия от значение за ЕС. Именно в съответствие с описания по-горе механизъм за тарифно класиране, легални основания и тълкувателни текстове е извършено и класирането на стоката с търговско наименование „Разредител за алкидни бои“, анализирана с МЛК № 09_11.07.2019/25.10.2019 г. Съгласно обективните характеристики на стоката по М., същата представлява бистра, безцветна течност, съдържаща 100% въглеродороди - „нефтено масло“ по смисъла на забележка 2 към глава 27 на КН, в което неароматните съставки (парафино-нафтенови въглеродороди с дължина на въглеродородната верига от С4 до С9) преобладават тегловно над ароматните (основно толуен). Не се установява наличие на антидегонаторни препарати и биодизел по смисъла на забележка 5 към подпозициите на глава 27 от КН - моноалкилови естери на мастни киселини. По определените състав и дестилационни характеристики стоката по М. отговаря на дефинициите за: „леки масла и препарати”, по смисъла на забележка 4 към подпозициите на глава 27 на КН и „специални бензини” съгласно допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 на КН. Съгласно определената пламна температура стоката по М. с различна от „white spirit”, по смисъла на допълнителна забележка 2, буква б) към глава 27

на КН. Видно от определените обективни характеристики на процесната стока, тя представлява нефтено масло, в което неароматните съставки преобладават тегловно по отношение на ароматните съставки, независимо от начина на получаване, по смисъла на забележка 2 към глава 27 на КН и отговаря на дефиницията за „леки масла“, посочени в забележка 4 към подпозициите на глава 27 и „специални бензини“, посочени в допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН, стоката е специфично описана като попадаща в обхвата на позиция 2710 на КН и на основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 2 към глава 27, забележка 4 към подпозициите на глава 27 и допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КП се класира в код 2710 12 25 на КН, които мотиви изрично са посочени в становището за тарифно класиране на процесната стока, изразено с писмо, рег. инд. № 32- 318149/05.11.2019 г. От друга страна, позиция 3814 на КН „Сложни органични разтворители и разредители, неупоменати, нито включени другаде; препарати за премахване на бои или лакове“ обхваща, както е видно от текста на позицията две групи продукти - сложни органични разтворители и разредители, дори получени чрез смесване, но неупоменати, нито включени другаде и препарати за премахване на бои и лакове. За изясняване обхвата на двете групи продукти в ОБХС за позиция 3814 е посочено, че първата група включва органичните разтворители и разредители (дори съдържащи на 70% или повече нефтени масла), при условие, че не представляват продукти с определен химичен състав и не са включени в по-специфична позиция. Това са течности с различна летливост, използвани между другото за приготвяне на лакове и бои или за обезмасляване на машинни детайли и др. със състав, например смеси от ацетон, метилацетат и метилов алкохол и смесите на етилацетат, бутанол и толуен или „white spirit“ с трихлоретилен, или петролев етер с хлорирани продукти и ксилен. За втората група продукти в ОБХС за позиция 3814 е посочено, че те представляват препарати, използвани за премахване на стари бои или лакове, съставени от споменатите по-горе смеси, към които са добавени малки количества парафин (забавящ изпарението на разтворителите), на емулгатори, на желиращи агенти и др.

В ОБХС за позиция 3814 са посочени и изричните изключения от тази позиция, сред които и продукти със сложен състав, използвани като разтворители или разредители, но „включени в по-специфични позиции от Номенклатурата, като например солвент-нафта (позиция 2707) и white spirit (позиция 2710)“.

Видно от посочените критерии за класиране на продукти в позиция 3814 на КН е, че стоката, анализирана с М. № 09 11.07.2019/25.10.2019 г. не отговаря на тях, тъй като наистина представлява органичен разтворител/разредител, получен чрез смесване, но упоменат в по-специфична позиция на номенклатурата, а именно позиция 2710 - представлява нефтено по смисъла на забележка 2 към глава 27 на КН и отговаря на дефиницията за „леки масла“, посочени в забележка 4 към подпозициите на глава 27 и „специални бензини“, посочени в допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН. Видно от определения състав е, че стоката също така не представлява препарат за премахване на бои и лакове, както и че попада в изключенията,

посочени в ОБХС за позиция 3814, за които е посочено, че следва да се класират в позиция 2710, като например „white spirit“, който също като анализираната стока е „специален бензин“, който също като анализираната стока отговаря на дефиницията за „леки масла“, посочени в забележка 4 към подпозициите на глава 27 и „специални бензини“, посочени в допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН.

В този смисъл РО счита, че не следва да се взема предвид изложението от дружеството довод, че извършеното от дирекция М. тарифно класиране противоречи на ОБХС за позиция 3814, в която е изрично посочено, че се включват сложни органични разтворители и разредители, получени чрез смесване (дори съдържащи над 70% или повече нефтени масла), тъй като ОБХС са цитирани едностранно, без да се посочи и другото важно условие, на което анализираната стока не отговаря, а именно - да не са упоменати или включени другаде, условие, което се съдържа и в текста на позиция 3814 на КМ.

Неоснователно е и твърдението на дружеството, че в случая на анализираната стока следва освен Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН да се вземе предвид и Общо правило 3 от Общите правила за тълкуване на КН, тъй като то урежда класирането на продукти, които биха могли да се класират в две или повече позиции на номенклатурата, тъй като видно от всичко гореизложено, процесният продукт, анализиран с М. № 09 11.07.2019/25.10.2019 г., еднозначно, по силата на Правило 1 от Общите правила за тълкуване на КН, в еъответствие с текста на позиция 2710 на КН „Нефтени масла или масла от битуминозни минерали, различни от суровите; неупоменати, нито включени другаде препарати, съдържащи тегловно 70 % или повече нефтени масла или масла от битуминозни минерали, които масла са основен компонент на тези препарати; отпадъчни масла“ и забележка 2 към глава 27 на КН се класира в позиция 2710 на КН, а в съответствие с Правило 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 4 към подпозициите на глава 27 и допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН се класира в подпозиция 2710 12 25 на КН.

За неоснователно е прието и посоченото от дружеството като единствено условие за класиране в позиция 3814 на КН предназначението на процесната стока като разредител, без нарочно да се отчита и изрично посоченото в самия текст на позицията уточнение, че следва тези разредители и разтворители да са „неупоменати, нито включени другаде“, какъвто именно е случая с процесната стока, специфично включена в позиция 2710 на КН.

В допълнение, следва да се отбележи, че извършеното класиране на процесната стока е в съответствие с практиката за класиране на подобни продукти в ЕС, видно от извършена справка в системата за решения, отнасящи се до Обвързващи тарифни информации (Е.), като например ОТИ № SK1589304/15/358 на С. за продукт, съдържащ над 70% минерални масла, с преобладаващо тегловно съдържание на неароматните съставки над ароматните, използван като обезмаслител и класиран в код на КН 2710 12 25. Предвид горното и след обстоен анализ на представените в „Обяснителна записка по технологичния процес“, „Разходни на продукти“ и данните от водената от дружеството материална и счетоводна отчетност РО счел, че

ревизиращият екип правилно е приел, че дружеството е произвеждало „Разредител за алкидни бои“ с код по КН 27101225, установен по акцизни декларации, за данъчни периоди от 01.2019 г. до 09.2019 г. Ревизираното лице е произвело акцизни стоки извън режим отложено плащане на акциз, поради което на основание чл. 20, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за 918 493,00 литра при 15°C акцизна стока с код по КН 27101225 е възникнало задължение за заплащане на акциз в размер на 652 130, 03 лв.

На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК за неплатените суми в законоустановеният срок - задължения за акциз, се дължи и лихва определена в съответствие с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания, изчислена от датата на възникване на задължението за заплащане.

По отношение прилагането на акцизното законодателство разпоредбата на чл. 24д, ал. 2 от ЗАДС посочва, че освободеният от акциз краен потребител може да използва получените акцизни стоки, само за целите посочени в издаденото удостоверение за съответния обект. Съгласно чл. 4, т. 14 от ЗАДС "Освободен от акциз краен потребител" е лице, което има право да получава енергийни продукти или денатуриран по специален метод етилов алкохол, които се използват за освободени от акциз цели, въз основа на получено удостоверение за освобождаване от акциз.

Съгласно образеца на Приложение № 3а към чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за акцизите и данъчните складове се вписват търговското наименование на произвежданите стоки с код по КН.

Решаващият орган възприел извода на ревизиращия екип, че [фирма] не е спазил законови разпоредби в качеството си на освободен от акциз краен потребител по издадените УОАКП, които по своята същност са индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК и са задължителни за изпълнение. Конкретната цел на административния акт е резултата, който трябва да се постигне чрез изпълнението на съдържащото се в акта волеизявление т.е. преследваната цел е законоустановената, каквато е целта на разпоредбите чл. 24а и следващите от ЗАДС (арг. Решение № 3441 от 04.04.2007 г на ВАС).

На 04.12.2019 г. от директора на ТД Ю. морска е издадено Решение № 32-349999/04.12.2019 г., с което е прекратено действието на УОАКП № BG001000E01365/20.12.2018 г., издадено на [фирма].

Съгласно разпоредбите на чл. 24е, ал. 2 от ЗАДС. „Действието на удостоверението на освободен от акциз краен потребител се прекратява с решение на директора на компетентната териториална дирекция, което подлежи на предварително изпълнение от датата на издаването му, освен ако съдът не разпореди друго“.

Решение № 32-349999/04.12.2019 г. е обжалвано пред горестоящия орган, който се е произнесъл с Решение № Р-19/32-10553/13.01.2020 г. Към настоящия момент Решение № 32-349999/04.12.2019 г. е предмет на съдебно производство, образувано пред Административен съд София-град (адм. дело № 1208/2020 г.).

По жалба на дружеството срещу допуснатото с горепосоченото решение предварително изпълнение с Определение № 10002/20.12.2019 г. по адм.

дело № 14149/2019 г., Административен съд София-град (АССГ) е спрял предварителното изпълнение. По частна жалба на директора на ТД Ю. морска против определението, ВАС се е произнесъл с Определение № 3967/26.03.2020 г. по адм. дело № 2076/2020 г., с което е обезсилил като недопустимо Определение № 10002/20.12.2019 г. по адм. дело № 14149/2019 г. на АССГ и е прекратил делото. Видно от изложеното, доколкото към настоящия момент не са налице данни за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 32-349999/04.12.2019 г. на директора на ТД Ю. морска, наведените доводи от жалбоподателя за недоказани, необосновани и незаконосъобразни констатации в РА по отношение на тарифното класиране на продукта, са неоснователни. Висящото съдебно производство по обжалване на Решение № 32-349999/04.12.2019 г. на директора на ТД Ю. морска не с преюдициално по отношение на настоящото ревизионно производство. Същото е с предмет прекратяване действието на УОАКП.

В подадената рекапитулативна декларация № BG001000/11-00021/14.01.2020 г. дружеството е декларирало непроменено начално и крайно салдо на Т. с код по КИ 29023000 в размер на 982 литра. Т.е. към 04.12.2019 г. наличната акцизна стока в обекта е 982 литра Т. с код по КИ 29023000.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗАДС задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Освобождаване е и прекратяването на действието на удостоверението за освободен от акциз краен потребител - за наличните стоки, за които акциза не е бил заплатен. Доколкото е налице неспряно предварително изпълнение, бил обоснован извода на ревизиращите органи за възникване на задължения за акциз.

Акцизната ставка за енергийни продукти с код по КИ от 290220 до 290244 е 340 лв. за 1000 литра, съгласно разпоредбите на чл. 32, ал. 1, т. 5 от ЗАДС.

С оглед на гореизложеното РО решил, че ревизиращият екип правилно е приел, че за данъчен период 12.2019 г., е възникнало задължение за заплащане на акциз на основание чл. 20, ал. 2, т.10 от ЗАДС за 982 литра Т. с код по КИ 29023000 в размер на 333,88 лв.

За неоснователни са приети и наведените от жалбоподателя доводи, че установените задължения за акциз се базирали на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 95/21.01.2020 г. С посочения АУАН е установено нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗАДС, във връзка с което на основание чл. 128, ал. 2 от ЗАДС е съставен акта. Производството е административнонаказателно по установяване на административно нарушение по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания и като такова не било относимо към установяването на задължения за акциз, които са предмет на ревизионно производство по реда на ДОПК.

Предвид гореизложеното, решаващият орган приел, че атакуваният РА № BG005800-РК31-РА7//26.08.2020 г., с който на основание чл. 20, ал. 2, т. 4, т. 8 и т. 10 от ЗАДС са установени задължения за акциз в размер на 652 802,11 лв. (шестстоти петдесет и две хиляди осемстотин и два лева и единадесет стотинки) и лихва за просрочие общо в размер на 86 672, 82 лв. (осемдесет и шест хиляди шестстотин седемдесет и два лева и осемдесет и две стотинки), изчислена към 26.08.2020 г., дължима на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК е

правилен и законосъобразен.

Решаващият орган намира правните изводи, направени от ревизиращите органи в оспорения РА за правилни. Правилно и законосъобразно е определен размерът на установеното задължение на акциз в обжалвания РА за данъчни периоди: 03.12.2018 г. т. 04.12.2019 г.

Решаващият орган счел, че жалбата, с която се обжалва РА в частта за данъчните периоди 03.12.2018 г. - 31.12.2018 г., 01.10.2019 г. -30.11.2019 г., следва да се остави без разглеждане, поради липса на правен интерес от обжалването, на основание чл. 88, ал. 1, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК.

Въз основа на така изложената фактическа и правна обстановка, на основание чл. 104, ал. 4 от ЗАДС и чл. 155, ал. 2, предложение първо на изречение второ от ДОПК и чл. 88, ал. 2 от АПК, във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, потвърдил РА №BG005800-РК31-РА7/26.08.2020 г., издаден от Д. Н. Г. на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция „Митници“, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна - орган възложил ревизията и И. Г. В. на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция „Митници“, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна - ръководител на ревизията, с който са установени задължения за акциз в размер на 652 802, 11 лв. (шестстоти петдесет и две хиляди осемстотин и два лева и единадесет стотинки) и лихва за просрочие общо в размер на 86 672, 82 лв. (осемдесет и шест хиляди шестстотин седемдесет и два лева и осемдесет и две стотинки), изчислена към 26.08.2020 г., дължима на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК, оставил без разглеждане жалба с вх. № 32-293652/08.10.2020 г. по описа на ТД Югозападна, подадена от [фирма]. ЕИК[ЕИК], в частта за данъчните периоди 03.12.2018 г. - 31.12.2018 г., 01.10.2019 г. - 30.11.2019 г., като недопустима и прекратил производството по жалбата в тази част.

При извършената служебна проверка за законосъобразност и обоснованост на обжалвания акт, настоящият съдебен състав констатира, че той е произнесен от компетентен орган и в съответната форма, като при издаването му са спазени процесуалните разпоредби на приложимия закон, а разгледан по същество е законосъобразен.

След анализ на всички обстоятелства и след съвкупната преценка на наличния доказателствен материал, съдът счита, че РА, в частта, в която е потвърден с решението на директора на Агенция „Митници“, е правилен и законосъобразен. Не са допуснати нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизията, както от страна на ревизиращия екип, така и от компетентния орган, издал РА.

Органът възложил ревизия е определен със Заповед № ЗГД-5800-352/32-152662/27.05.2019 г. на директора на ТД Югозападна, с образувано ревизионно производство на [фирма].

Изискванията за форма са спазени - обжалвания РА е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа нормативноустановените реквизити /чл. 120, ал. 1 от ДОПК/.

РА се счита за връчен по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК на 24.09.2020 г., чрез

прилагане към досието на фирмата.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от ДОПК, връчване чрез прилагане към досието се извършва в случаите, когато лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни.

Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция. Съгласно чл. 32, ал. 3 от ДОПК изискванията по ал. 2 не се прилагат, когато са налице безспорни доказателства, че адресът за кореспонденция по чл. 28 е несъществуващ.

Съгласно ал. 4 от същата разпоредба, съобщението за връчването се поставя на определено за целта място в териториалната дирекция. Съобщението се публикува и в Интернет. Съгласно ал. 5 от разпоредбата, заедно с поставяне на съобщението органът по приходите изпраща и писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай че лицето е посочило електронен адрес.

В чл. 32, ал. 6 от ДОПК е разпоредено, че в случай че лицето не се яви до изтичането на 14-дневен срок от поставянето на съобщението, съответният документ или акт се прилага към преписката и се смята за редовно връчен.

Съгласно ал. 7 от същата разпоредба, датите на поставяне и сваляне на съобщението се отбелязват от органа по приходите върху самото съобщение.

Съгласно чл. 28, ал. 1, т. 2 от ДОПК, адресът за кореспонденция е адресът на управление - за местните юридически лица, регистрираните търговски представителства и клоновете на чуждестранни лица, освен ако в регистър БУЛСТАТ не е вписан друг адрес за кореспонденция, съответно в търговския регистър не е вписан друг адрес на управление.

След служебно извършена справка в търговски регистър се установи, че дружеството няма вписан адрес за кореспонденция, както и че не са вписвани промени в седалището и адреса на управление.

За удостоверяване наличието на основание за връчване чрез прилагане към досието са съставени протоколи за всяко посещение на адреса за кореспонденция, както следва:

- № BG005800-ПК31-34/24.06.2020 г. и № BG005800-ПК31-36/01.07.2020 г. за ревизионния доклад,
- № BG005800-ПК31-37/26.08.2020 г. и № BG005800-ПК31-39/03.09.2020 г. за ревизионния акт.

Видно от протоколите за посещение на адреса за кореспонденция не са открити управител или друго упълномощено лице. Всички протоколи са подписани, като № I3G005800-ПК31-34/24.06.2020 г. е подписан и връчен на лицето, определено за оказване на съдействие в хода на ревизионното производство - Б. Б..

Съобщение за връчване на РД с рег. № 32-194222/07.07.2020 г. и съобщение за връчване на РА с рег. № 32-262844/09.09.2020 г., са поставяни на определено за целта място в териториалната дирекция. Съобщенията са публикувани на Интернет страницата на Агенция „Митници”.

Заедно с поставяне на съобщението органът по приходите е изпратил писма с

рег. № 32-196081/08.07.2020 г. и № 32-262844/09.09.2020 г., с обратни разписки ИД PS120200CWYME и ИД PS120200D5GZJ, съответно доставени на 10.07.2020 г и 14.09.20 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, доколкото лицето не се е явило до изтичането на 14-дневния срок от поставянето на съобщението РД и РА са приложени към преписката и се смятат за редовно връчени.

С оглед гореизложеното, процедурата по връчване на РД и РА е спазена.

На следващо място, сроковете за издаване на РД и РА са инструктивни, а не преклузивни и тяхното нарушаване не води до засягане правото на защита на ревизираното лице. След като е осъществена процедура по надлежното им връчване и съответно, адресатът им е упражнил в срок правото си на защита чрез подаване на жалба срещу ревизионния акт по административен ред, то следва, че в хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения. Просрочието не

влече

незаконосъобразност във вид на нищожност на цялото ревизионно производство и на издадения ревизионен акт, а единствено налага преценка на това, кога са събрани доказателствата - преди или след изтичането на сроковете за извършване на ревизията и как следва същите да бъдат ценени (Решение № 2647 от 21.02.2019 г. по адм. дело № 7224 / 2018 на ВАС. Решение № 17478 от 19.12.2019 г. на ВАС. Решение № 407 от 14.01.2015 г. на ВАС и др.).

В-настоящото ревизионно производство всички доказателства са събрани в срока за извършване на ревизията, поради което наведените от жалбоподателя доводи са неоснователни.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя за неспазване на задължението за връчване едновременно с РА на заповедта за определяне на компетентен орган. На основание чл. 113, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, на ревизираното лице се връчват заповедта за възлагане на ревизията, както и заповедите за изменението ѝ. Разпоредбата на чл. 119. ал. 4 от ДОПК, регламентираща връчването на РА, не обвързва връчването му едновременно с други доказателства.

Неоснователни са наведените доводи относно невръчването на лихвени листове. Размерът на задълженията за акциз и лихвите за просрочие към тях са видни от установителните таблици към РД и РА. В установителните таблици фигурира изричен текст „определени към“, обособена е по вид задължение (акциз и лихва), правно основание, ревизиран (данъчен) период, дължима сума.

Неоснователни са и твърденията за невръчени на дружеството описани в РА приложения. Описани приложения в РА са РД и съобщение за връчването му. От събраните по делото доказателства става ясно, че РД и РА са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Дружеството е имало възможност да се яви за връчване на РД и приложенията към него, както и за връчването на РА, което не е сторило в нормативно определения срок. Видно от изложеното, не е налице нарушение на правото му на защита.

Предвид изложеното, РА е издаден от компетентни органи, съдържа необходимите реквизити съгласно изискванията на ДОПК и е издаден въз

основа на констатациите в РД, който е неразделна част от него.

На следващо място, следва да се има предвид, че с Определение от 02.03.2021 г. по делото, съдът е указал на жалбоподателя, че върху него лежи доказателствената тежест за установяване на фактическите обстоятелства, на които базира възраженията си в оспорването. Жалбоподателят прояви пасивно процесуално поведение, като не представи никакви доказателства съобразно дадените указания и не осъществи процесуално представителство в проведените две съдебни заседания. Към жалбата са представени доказателства, налични по преписката и взети предвид от ревизиращия екип. Доказателства, оборващи констатациите в оспорваната част на ревизионния акт, не са представени и в съдебното производство.

Относно материалната законосъобразност на оспорвания акт, съображенията ни са следните:

Изложените в жалбата доводи по същество на спора са неоснователни и недоказани, поради следните съображения:

В хода на ревизионното производство ревизиращите органи са изградили изводите си, кредитирайки мотивите от становища по митнически лабораторни експертизи, протоколи от проверки, счетоводна и производствена документация, в следната хронология:

При извършена вътрешна инвентаризация с Протокол № [ЕГН]/31.01.2019 г. е установена липса на 416. 80 кг. Бензол с код по КН 27071000. Съгласно представения анализен сертификат данъчната основа на стоката е в размер на 476. 34 литра. Предвид разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗАДС задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Освобождаване за потребление е и установяването на липси на стоки, за които се дължи акциз съгласно чл. 20, ал. 2, т. 8 от ЗАДС.

Предвид горното ревизиращият екип правилно е приел, че за данъчен период 01.2019 г. е установена липса на 476.34 литра Бензол с код по КН 27071000, за която на основание чл. 20, ал. 2, т. 8 от ЗАДС възниква задължение за заплащане на акциз в размер на 338,20 лв.

Въз основа на извършена проверка, обективирана с Протокол № А828 (19BG1000А028326/04.07.2019 г.) от служители на ТД Ю. морска в обекта, в който дружеството е осъществявало дейността си като УОАКП, находящ се в [населено място], завод Я., и след извършени лабораторни експертизи и становище на дирекция „Митническа дейност и методология“ към Агенция „Митници“, относно вида и тарифното класиране на произведения продукт чрез смесване на две съставки енергиен продукт, е установено, че ревизираното дружество е произвело на 04.07.2019 г. 32 667 литра енергиен продукт, с код по КН 27101225. извън данъчен склад.

Във връзка е изложените аргументи в жалбата е изпратена служебна бележка до директора на дирекция „Митническа дейност и методология“ с рег. № 32-344663/24.11.2020 г. с искане за становище за тарифно класиране на стока с търговско наименование „Разредител за алкидни бои“ по Митническа лабораторна експертиза (М.), изготвена от Централна митническа лаборатория № 09-11.07.2019/25.10.2019 г.

В отговор до директора на дирекция „Акцизна дейност и методология“ към

Агенция „Митници“ е постъпила служебна бележка с рег. № 32-349032/27.11.2020 г., с която е потвърдено становище изразено с писмо, рег. № 32-318149/05.11.2019 г. на директора на дирекция „Митническа дейност и методология“ (М.) към Агенция „Митници“, и твърденията на жалбоподателя са определени като неоснователни, поради следното:

Тарифното класиране (определянето на тарифния код) се извършва предвид обективните характеристики на стоките, въз основа на Общите правила за тълкуване на КН на ЕС, която представлява приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (включени в Част първа, Уводни разпоредби. Раздел 1 на КН) и съобразно термините на позициите и подпозициите на КМ, както и забележките към разделите и главите на същата. При извършване на тарифно класиране се вземат предвид и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ОБХС) и Обяснителните бележки към КН (ОБКП), които са признати от Съда на Европейския съюз средство за тълкуване на обхвата на позициите и подпозициите на номенклатурата.

Общите правила 1 и 6 за тълкуване на КН са неразделна част от КН на ЕС. Те са включени в Част 1 „Уводни разпоредби“, които по силата на чл. 1 параграф 2. буква „в“ на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, са елемент на самата КН, която е пряко приложимо законодателство във всички държави членки на ЕС. По силата на Правило 1, класирането се определя законно на първо място съгласно термините на позициите и на забележки те към разделите и главите. От особена важност е термините на позициите и на забележките към разделите и главите да имат унифицирано значение, позволяващо еднаквото им тълкуване от всички ползватели на номенклатурата. Именно с тази цел. Световната митническа организация е изготвила и публикувала ОБХС към Номенклатурата на ХС, която номенклатура е базова номенклатура на КН, по силата на чл. 1, параграф 2 на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. Правило 6 урежда класирането на ниво подпозиции в рамките на една и съща позиция.

Обяснителните бележки към КН (ОБКН) представляват тълкувателни текстове в помощ на тарифното класиране, които се публикуват в съответствие с член 9, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. ОБКН се публикуват в серия „С“ на Официалния вестник на Европейския съюз, в която се обнародват единствено информации и известия от значение за ЕС.

Именно в съответствие с описания по-горе механизъм за тарифно класиране, легални основания и тълкувателни текстове е извършено и класирането на стоката с търговско наименование „Разредител за алкидни бои“, анализирана с М. № 0911.07.2019/25.10.2019 г. Съгласно обективните характеристики на стоката по М., същата представлява бистра, безцветна течност, съдържаща 100% въглеродороди „нефтено масло“ по смисъла на забележка 2 към глава 27 на КН, в което неароматните съставки (парафино-нафтенови въглеродороди с дължина на въглеродородната верига от C4 до C9)

преобладават тегловно над ароматните (основно толуен). И е установено наличие на антидегонаторни препарати и биодизел по смисъла на забележка 5 към подпозициите на глава 27 от КН - моноалкилови естери на мастни киселини. По определените състав и дестилационни характеристики стоката по М. отговаря на дефинициите за: „леки масла и препарати“, по смисъла на забележка 4 към подпозициите на глава 27 на КН и „специални бензини“ съгласно допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 на КН. Съгласно определената пламна температура стоката по М. е различна от „white spirit“, по смисъла на допълнителна забележка 2, буква б) към глава 27 на КН.

Видно от определените обективни характеристики на процесната стока се установи, че тя представлява нефтено масло, в което неароматните съставки преобладават тегловно по отношение на ароматните съставки, независимо от начина на получаване, по смисъла на забележка 2 към глава 27 на КН и отговаря на дефиницията за „леки масла“, посочени в забележка 4 към подпозициите на глава 27 и „специални бензини“, посочени в допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН, т.е. стоката е специфично описана като попадаща в обхвата на позиция 2710 на КН и на основание Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 2 към глава 27, забележка 4 към подпозициите на глава 27 и допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН се класира в код 2710 12 25 на КН, които мотиви изрично са посочени в становището за тарифно класиране на процесната стока, изразено с писмо, рег. инд. № 32- 318149/05.11.2019 г.

От друга страна, позиция 3814 на КН „Сложни органични разтворители и разредители, неупоменати, нито включени другаде; препарати за премахване на бои или лакове“ обхваща, както е видно от текста на позицията две групи продукти - сложни органични разтворители и разредители, дори получени чрез смесване, но неупоменати, нито включени другаде и препарати за премахване на бои и лакове. За изясняване обхвата на двете групи продукти в ОБХС за позиция 3814 е посочено, че първата група включва органичните разтворители и разредители (дори съдържащи на 70% или повече нефтени масла), при условие, че не представляват продукти с определен химичен състав и не са включени в по-специфична позиция. Това са течности с различна летливост. използвани между другото за приготвяне на лакове и бои или за обезмасляване на машинни детайли и др. със състав, например смеси от ацетон, мстилацегат и метилов алкохол и смесите на етилацетат, бутанол и толуен или „white spirit“ с трихлоретилен, или петролев етер е хлорирани продукти и ксилен.

За втората група продукти в ОБХС за позиция 3814 е посочено, че те представляват препарати, използвани за премахване на стари бои или лакове, съставени от споменатите по-горе смеси, към които са добавени малки количества парафин (забавят изпарението на разтворителите), на емулгатори, на желиращи агенти и др.

В ОБХС за позиция 3814 са посочени и изричните изключения от тази позиция, сред които и продукти със сложен състав, използвани като разтворители или разредители, но „включени в по-специфични позиции от Номенклатурата, като например солвент- нафта (позиция 2707) и white spirit (позиция 2710)“.

Видно от посочените критерии за класиране на продукти в позиция 3814 на КН е, че стоката, анализирана с М. № 09 11.07.2019/25.10.2019 г. не отговаря на тях, тъй като наистина представлява органичен разтворител/разредител, получен чрез смесване, но упоменат в по-специфична позиция на номенклатурата, а именно позиция 2710 - представлява нефтено по смисъла на забележка 2 към глава 27 на КН и отговаря на дефиницията за „леки масла“, посочени в забележка 4 към подпозициите на глава 27 и „специални бензини“, посочени в допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН. Видно от определения състав е, че стоката също така не представлява препарат за премахване на бои и лакове, както и че попада в изключенията, посочени в ОБХС за позиция 3814, за които е посочено, че следва да се класират в позиция 2710, като например „white spirit“, който също като анализираната стока е „специален бензин“, който също като анализираната стока отговаря на дефиницията за „леки масла“, посочени в забележка 4 към подпозициите на глава 27 и „специални бензини“, посочени в допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН.

В този смисъл, не следва да се взема предвид изложението от дружеството довод, че извършеното от дирекция М. тарифно класиране противоречи на ОБХС за позиция 3814, в която е изрично посочено, че се включват сложни органични разтворители и разредители, получени чрез смесване (дори съдържащи над 70% или повече нефтени масла), тъй като ОБХС са цитирани едностранно, без да се посочи и другото важно условие, на което анализираната стока не отговаря, а именно - да не са упоменати или включени другаде, условие, което се съдържа и в текста на позиция 3814 на КН.

Неоснователно е и твърдението на дружеството, че в случая на анализираната стока следва освен Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН да се вземе предвид и Общо правило 3 от Общите правила за тълкуване на КН, тъй като то урежда класирането на продукти, които биха могли да се класират в две или повече позиции на номенклатурата, тъй като видно от всичко гореизложено, процесният продукт, анализиран с М. № 0911.07.2019/25.10.2019 г., еднозначно, по силата на Правило 1 от Общите правила за тълкуване на КН, в съответствие с текста на позиция 2710 на КН „Нефтени масла или масла от битуминозни минерали, различни от суровите: неупоменати, нито включени другаде препарати, съдържащи тегловно 70 % или повече нефтени масла или масла от битуминозни минерали, които масла са основен компонент на тези препарати; отпадъчни масла“ и забележка 2 към глава 27 на КН се класира в позиция 2710 на КН, а в съответствие с Правило 6 от Общите правила за тълкуване на КН, забележка 4 към подпозициите на глава 27 и допълнителна забележка 2, буква а) към глава 27 от КН се класира в подпозиция 2710 12 25 на КН.

Неоснователно е и посоченото от дружеството като единствено условие за класиране в позиция 3814 на КН предназначението на процесната стока като разредител, без нарочно да се отчита и изрично посоченото в самия текст на позицията уточнение, че следва тези разредители и разтворители да са „неупоменати, нито включени другаде“.

какъвто именно е случая с процесната стока, специфично включена в позиция

2710 на КН.

В допълнение, следва да се отбележи, че извършеното класиране на процесната стока е в съответствие с практиката за класиране на подобни продукти в ЕС, видно от извършена справка в системата за решения, отнасящи се до Обвързващи тарифни информации (Е.), като например ОТИ № SK1589304/15/358 на С. за продукт, съдържащ над 70% минерални масла, с преобладаващо тегловно съдържание на неароматните съставки над ароматните, използван като обезмаслител и класиран в код на КН 2710 12 25.

Предвид горното и след обстоен анализ на представените „Обяснителна записка по технологичния процес“, „Разходни на продукти“ и данните от водената от дружеството материална и счетоводна отчетност съдът счита, че ревизиращият екип правилно е приел, че дружеството е произвеждало „Разредител за алкидни бои“ с код по КН 27101225, установен по акцизни декларации, за данъчни периоди от 01.2019 г. до 09.2019 г. Ревизираното лице е произвело акцизни стоки извън режим отложено плащане на акциз, поради което на основание чл. 20, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за 918 493,00 литра при 15°C акцизна стока с код по КН 27101225 е възникнало задължение за заплащане на акциз в размер на 652 130. 03 лв.

На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК за неплатените суми в законоустановеният срок - задължения за акциз, се дължи и лихва определена в съответствие е чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания, изчислена от датата на възникване на задължението за заплащане

По отношение прилагането на акцизното законодателство, разпоредбата на чл. 24д, ал. 2 от ЗАДС посочва, че освободеният от акциз краен потребител може да използва получените акцизни стоки, само за целите посочени в издаденото удостоверение за съответния обект. Съгласно чл. 4, т. 14 от ЗАДС "Освободен от акциз краен потребител" е лице, което има право да получава енергийни продукти или денатуриран по специален метод етилов алкохол, които се използват за освободени от акциз цели, въз основа на получено удостоверение за освобождаване от акциз.

Съгласно образеца на Приложение № За към чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за акцизите и данъчните складове се вписват търговското наименование на произвежданите стоки с код по КП.

Правилно и законосъобразно е прието, че [фирма] не е спазило законовите разпоредби в качеството си на освободен от акциз краен потребител по издадените УОАКП, които по своята същност са индивидуални административни актове по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК и са задължителни за изпълнение. Конкретната цел на административния акт е резултата, който трябва да се постигне чрез изпълнението на съдържащото се в акта волеизявление, т.е. преследваната цел е законоустановената, каквато е целта на разпоредбите чл. 24а и следващите от ЗАДС (*Решение № 3441 от 04.04.2007 г. на ВАС*).

На 04.12.2019 г. от директора на ТД Ю. морска е издадено Решение № 32- 349999/04.12.2019 г., с което е прекратено действието на УОАКП

BG001000E01365/20.12.2018 г., издадено на [фирма].

Съгласно разпоредбите на чл. 24е, ал. 2 от ЗАДС „Действието на

удостоверението на освободен от акциз краен потребител се прекратява с решение на директора на компетентната териториална дирекция, което подлежи на предварително изпълнение от датата на издаването му, освен ако съдът не разпоречи друго“.

Решение № 32-349999/04.12.2019 г. е обжалвано пред горестоящия орган, който се е произнесъл с Решение № Р-19/32-10553/13.01.2020 г. Към настоящия момент Решение № 32-349999/04.12.2019 г. е предмет на съдебно производство, образувано пред Административен съд София-град (адм. дело № 1208/2020 г. - към настоящия момент е постановено Решение № 2410/12.04.2021 г., с което е отхвърлена жалбата на дружеството).

По жалба на дружеството срещу допуснатото с горепосоченото решение предварително изпълнение с Определение № 10002/20.12.2019 г. по адм. дело № 14149/2019 г., Административен съд София-град (АССГ) е спряно предварителното изпълнение. По частна жалба на директора на ТД Ю. морска против определението. ВАС се е произнесъл с Определение № 3967/26.03.2020 г. по адм. дело № 2076/2020 г., с което е обезсилил като недопустимо Определение № 10002/20.12.2019 г. по адм. дело № 14149/2019 г. на АССГ и е прекратил делото.

Предвид това, доколкото към настоящия момент не са налице данни за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 32-349999/04.12.2019 г. на директора на ТД Ю. морска, наведените доводи от жалбоподателя за недоказани, необосновани и незаконосъобразни констатации в РА по отношение на тарифното класиране на продукта, са неоснователни.

Висящото съдебно производство по обжалване на Решение № 32-349999/04.12.2019 г. на директора на ТД Ю. морска не е преюдициално по отношение на настоящото ревизионно производство. Същото е с предмет прекратяване действието на УОАКП, подлежащо на предварително изпълнение от датата на издаването му - 04.12.2019 г. Следва да се има и предвид, че обхвата на проверката в ревизионното производство е за данъчни периоди 03.12.2018 г. - 04.12.2019 г., както и че жалбоподателя разполага с възможността да поиска назначаването на експертиза в настоящото производство, а е проявил абсолютно пасивно процесуално поведение.

На следващо място:

В подадената рекапитулативна декларация № BG001000/11-00021/14.01.2020 г. дружеството е декларирало непроменено начално и крайно салдо на Т. с код по КМ 29023000 в размер на 982 литра, към 04.12.2019 г. наличната акцизна стока в обекта е 982 литра Т. с код по КН 29023000.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗАДС задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Освобождаване е и прекратяването на действието на удостоверението за освободен от акциз краен потребител - за наличните стоки, за които акциза не е бил заплатен. Доколкото е налице неспряно предварително изпълнение, е обоснован извода на ревизиращите органи за възникване на задължения за акциз.

Акцизната ставка за енергийни продукти с код по КН от 290220 до 290244 е 340 лв. за 1000 литра, съгласно разпоредбите на чл. 32, ал. 1, т. 5 от ЗАДС.

С оглед на гореизложеното ревизиращият екип правилно е приел, че за

данъчен период 12.2019 г., е възникнало задължение за заплащане на акциз на основание чл. 20, ал. 2. т. 10 от ЗАДС за 982 литра Т. с код по КН 29023000 в размер на 333.88 лв.

Неоснователни са и наведените от жалбоподателя доводи, че установените задължения за акциз се базират на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 95/21.01.2020 г. С посочения АУАН е установено нарушение на чл. 109, ал. 1 от ЗАДС, във връзка с което на основание чл. 128, ал. 2 от ЗАДС е съставен акта. Производството е административнонаказателно по установяване на административно нарушение по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания и като такова не е относимо към установяването на задължения за акциз, които са предмет на ревизионно производство по реда на ДОПК.

Предвид гореизложеното, правните изводи, направени от ревизиращите органи в оспорения РА за правилни. Правилно и законосъобразно е определен и размерът на установеното задължение на акциз в обжалвания РА за данъчни периоди: 03.12.2018 г. - 04.12.2019 г.

По делото е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски от двете страни в процеса. След като се съобрази с разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК и изхода на спора пред настоящата инстанция, съдът намира, че следва да присъди в полза на ответната страна сумата в размер на 9 925 лева, представляваща направени по делото разходи за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно представения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 71-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] 1000, район „С.“, [улица], ет. 2, ап. 2, представлявано от Управителя А. Р. Л., чрез пълномощника си адв. М. Г. П. – САК, със съдебен адрес : [населено място], 1527, [улица], ет. 5, e-mail: [електронна поща](#), против Ревизионен акт № ВГ005800- РК31-РА7/26.08.2020 г., рег. № РА5800- ПК-7/32-248756/26.08.2020 г., издаден от Д. Н. Г., на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция Митници, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна и И. Г. В., на длъжност главен инспектор в ТД на Агенция Митници, отдел „Акцизна дейност“, сектор „Ревизии и проверки“ при ТД Югозападна, потвърден в частта с който са установени задължения за акциз в размер на 652 802, 11 лв. (шестотин петдесет и две хиляди осемстотин и два лева и единадесет стотинки) и лихва за просрочие общо в размер на 86 672, 82 лв. (осемдесет и шест хиляди шестстотин седемдесет и два лева и осемдесет и две стотинки), изчислена към 26.08.2020 г., дължима на основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] 1000, район „С.“, [улица], ет. 2, ап. 2, представлявано от

Управителя А. Р. Л., да заплати на Агенция „Митници”, сумата в размер на 9 925 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: